

Reflexions sobre l'EMD de l'Estartit

El port de l'Estartit, un dels grans atractius d'aquest nucli. Foto: MANEL LLADÓ.

La reivindicació d'una major quota d'autogovern municipal per a l'Estartit ha estat una constant en les darreres dècades que s'ha desenvolupat com a teló de fons de l'activitat política a Torroella de Montgrí. En una primera etapa es va vehicular a través d'un moviment segregacionista que va prendre forma en un activisme cívic molt potent i en un grup municipal clarament independentista. Posteriorment, un cop esgotada la via judicial, el moviment va derivar cap a un posicionament més moderat, que va trobar la fórmula administrativa més còmoda d'encaix amb el municipi en la figura d'una entitat municipal descentralitzada (EMD), per tant, no

de ruptura, sinó de complementarietat.

Mentrestant, els diferents equips de govern han trampejat la qüestió amb més o menys decisió, però probablement sense prou determinació. La solució de compromís es va trobar fa onze anys en la creació del Consell Municipal de l'Estartit. Hem de recordar que es tracta d'una figura única, que ha funcionat com una eina vàlida durant un temps, però que no té reconeixement explícit en el conjunt de l'ordenament administratiu municipal. Es tracta, doncs, d'una solució domèstica, que s'ha demostrat vàlida i ha complert les seves funcions. No obstant això, transcorreguts tants anys, cal reflexionar sobre el nostre model d'organització municipal, i més quan les aspiracions d'una gran majoria d'estartidencs i estartidenques continuen passant per millorar el marge d'autogovern local.

Més enllà de posicionaments ideològics, polítics o econòmics, no podem minimitzar el clam que representa aquesta petició. No es tracta d'un sector minoritari o residual de veïns i veïnes. Les eleccions municipals són un baròmetre per constatar que es tracta d'una voluntat majoritària a la qual l'Ajuntament del conjunt del municipi no pot girar l'esquena. Si més no, ha d'abordar la qüestió amb determinació, sense recels i amb la màxima transparència possible. Subordinar aquesta aspiració a interessos de partit, com ha passat fins ara, és un greu error. Estem parlant d'un tema que afecta els drets i les llibertats, i per tant, d'una qüestió que està més a prop de conceptes universals que no de voluntats polítiques locals.

Amb independència de si jo com a alcalde puc estar més o menys d'acord amb l'EMD, el primer que em plantejo és si l'Estartit té o no té dret a l'EMD. Fa massa anys que donem voltes al tema, que hi ha un consens més o menys ampli entre els diferents grups municipals, però quan arriba el moment d'abordar-ho ningú és prou valent per afrontar la realitat i tot s'ajorna per al proper mandat. Personalment no voldria que això tornés a passar i que arribem a les portes de les properes municipals amb la discussió novament al voltant de l'EMD. Tots els partits, en un moment o altre, l'hem portada al programa. Per tant, hem de ser conseqüents. No és just, com ha passat, que algun cap de llista pugui dir que no ho porta al programa, però sí que ho té al cap. No sóc gens amic de les ambigüitats. Crec que a aquestes alçades ha arribat el moment de no girar-nos d'esquena, de fer el que toca i enviar l'expedient a la Generalitat, que és qui finalment dirà si es pot crear o no una EMD.

És lògic que, atesa la transcendència del tema, es generi debat, però tots hem de ser prou responsables per tal de no caure en la demagògia fàcil. Una EMD en cap cas representa la fi del municipi. Qui digui això desconeix què representa aquest òrgan i quins són els lligams històrics, culturals i econòmics que uneixen Torroella i l'Estartit com a municipi. Tampoc és correcte utilitzar la crisi econòmica com a coartada perquè no s'iniciï el procediment administratiu. Això també és desinformar la població i barrejar conceptes demagògicament.

L'estudi econòmic demostra que l'EMD és viable i, tal com l'entendem, hauria de ser una actualització i regularització del que ja tenim, el Consell Municipal de l'Estartit, per dotar-lo d'una estructura moderna i reconeguda en la legislació vigent. Ha de ser, doncs, una eina de modernització, proximitat i participació ciutadana.

Sobre les consideracions de si la tramitació de l'expedient té alguna cosa a veure amb la presència del LEST al govern municipal, no diré res per no contribuir a legitimar un debat estèril sobre el que realment interessa. És un argument que es desqualifica per ell mateix, i que ignora de ple la realitat del que representa la pluralitat ideològica i de sensibilitats que hi ha a dins del LEST. A més, jo no abordaré el tema en clau d'enfrontament Torroella-Estartit.

Com ja he dit, el primer que em plantejo com a alcalde és que no tinc arguments per impedir tramitar l'expedient. No hi ha motius tècnics, ni jurídics ni econòmics que ho impedeixin. D'altra banda, en una reflexió més aprofundida, no considero que sigui un instrument per dividir o separar, sinó per millorar el que tenim. Algú es pot pensar que representarà la fi d'un municipi amb mil anys d'història? Què vol dir això? Si reculem en el temps, veurem que els nuclis han nascut i s'han desenvolupat a partir de moltes variables, i que precisament la història no és una força estàtica, sinó que modela inexorablement les dinàmiques i les relacions socials i geogràfiques.

No podem ser conservadors per a algunes coses i progressistes per a d'altres. No podem reclamar drets i llibertats en uns àmbits i no en d'altres. Hem de ser coherents amb els nostres plantejaments. Aquesta és l'única via per generar confiança.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 28-08-2013 Pàgina 10

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/673032-reflexions-sobre-lemd-de-lestartit.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss